

عنوان مقاله:

نقش حکمرانی خوب در کاهش فساد و فقر

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم رفتاری و مطالعات اجتماعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

عسکری پورحییب

خلاصه مقاله:

حکمرانی خوب مفهوم جدیدی است که از ترکیب علوم سیاسی و مدیریت دولتی به وجود آمده است. در حکمرانی خوب کیفیت دولت برای انجام سیاستها مدنظر میباشد نه کمیت آن. تحقیقات دانشمندان نشان داده در مناطقی که شاهد ضعف شاخصهای حکمرانی خوب هستیم درصد بیشتری از فساد به چشم می خورد. جامعه ایران، اگر چه، جامعه ای مذهبی است که در آن فساد را پدیده ای زشت شناخته اند، با این حال شاهد گسترش فساد در ایران هستیم این وضعیت می تواند تبعاتی از جمله، افزایش فاصله طبقاتی، از بین رفتن اعتماد مردم نسبت به حکومت به همراه داشته باشد. ضعف شاخصه های حکمرانی خوب همچونین می تواند فقر را در جامعه گسترش دهد که این مسئله ممکن است منجر به وقوع شورش های مردمی در یک جامعه گردد. هدف این پژوهش بیان ارتباطی است که بین مظاهر فساد اقتصادی و اداری در ایران و ضعف شاخصه های حکمرانی وجود دارد. یافته های این پژوهش نشان می دهد که، ضعف شاخصه های حکمرانی خوب، همچون شفافیت، مشارکت، پاسخگویی و حاکمیت قانون در شیوه های حکومت داری، از جمله دلایل گسترش فساد، و افزایش فقر در ایران می باشد که می توان با نزدیکتر شدن به ویژگیهای حکمرانی خوب تا حدود زیادی از گسترش فساد و فقر جلوگیری شود

کلمات کلیدی:

حکمرانی خوب، فساد، مشارکت، شفافیت، فقر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/521906>

